

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENI DLA KOMISJI EGZAMINACYJNEJ
DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA ADMINISTRACYJNEGO
(EGZAMIN ADWOKACKI – 27 MARCA 2020 r.)

Zdaniem zespołu do przygotowania zadań na egzamin adwokacki, zdający powinien sporządzić skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 marca 2020 r.

Przy rozwiązaniu zadania zastosowanie znajdują:

- ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1919, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325)
- ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256).

Przy ocenie rozwiązania zadania należy w szczególności (w ramach wymogów wyznaczonych w art. 78e ust. 2 ustawy – Prawo o adwokaturze) zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1. Skarga powinna spełniać wymogi formalne wynikające z art. 46 - 47 i art. 57 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej: p.p.s.a.). Z treści skargi powinno wynikać, że zostały do niej dołączone odpisy, a także pełnomocnictwo.
2. Ze skargi powinno wynikać, że została ona wniesiona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji organu II instancji.
3. Zdający powinien wnieść o uchylenie zaskarżonej decyzji organu II instancji, przede wszystkim z uwagi na fakt, że odwołanie złożyła organizacja społeczna – Fundacja, która nie mogła skutecznie złożyć wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu po zakończeniu postępowania przed organem I instancji i skutecznie wnieść odwołania. Tym samym został naruszony art. 127 § 1 k.p.a. w zw. z art. 31 § 3 k.p.a. Zgodnie z art. 31 k.p.a., organizacja społeczna może zostać dopuszczona do udziału w postępowaniu, które się toczy. Jeżeli, tak jak w przedmiotowej sprawie, postępowanie zostało zakończone przed organem I instancji, a żadna ze stron nie

wniosła odwołania, to bezprzedmiotowe jest rozpatrywanie wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu. Zgodnie z art. 127 § 1 k.p.a., prawo wniesienia odwołania od decyzji ma strona postępowania. Prawa strony przysługują organizacji społecznej, jeżeli została dopuszczona do udziału w nim. Organizacja społeczna, która nie brała udziału w postępowaniu przed organem I instancji, nie ma legitymacji do złożenia odwołania. Fundacja nie miała więc legitymacji do wniesienia odwołania i niedopuszczalne było w ogóle jego rozpatrywanie. Decyzja Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji została zatem wydana na skutek wniesienia odwołania przez podmiot nieuprawniony. Takie stanowisko jest wyrażane w wielu orzeczeniach Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyroki z 25 lipca 2019 r. sygn. II OSK 1939/18, II OSK 1938/18, wyrok z 12 maja 2015 r. sygn. II OSK 2036/13, 8 stycznia 2014 r. II OSK 1866/12).

Odwołanie wniósł zatem podmiot nieuprawniony i Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji powinien stwierdzić niedopuszczalność odwołania na podstawie art. 134 k.p.a., w drodze postanowienia. Można również rozważyć dopuszczalność wydania decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

4. Ponadto zaskarżona decyzja unieważniająca paszport została wydana z naruszeniem art. 14 ust. 1 oraz art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o dokumentach paszportowych. Organ I instancji zasadnie przyjął, że w niniejszej sprawie, stosownie do treści wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 20 marca 2018 r., na mocy którego ograniczono władzę rodzicielską Dawida Korczoka, uprawnionym do złożenia wniosku o wydanie dokumentu paszportowego jest tylko jeden z rodziców, tj. matka dziecka. Kwestia wydania paszportu nie wchodzi w zakres uprawnienia o współdecydowaniu o pobycie dziecka. Paszport nie jest bowiem równoznaczny ze zmianą miejsca pobytu dziecka. Stanowisko ojca i Fundacji należy uznać zatem za wadliwe.

Reasumując, w niniejszej sprawie doszło zarówno do naruszenia przepisów postępowania, które miały istotny wpływ na wynik sprawy (art. 145 § 1 pkt 1 lit. c p.p.s.a.), jak też naruszeń prawa materialnego, które miały wpływ na wynik sprawy (art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a.). Zdający powinien w skardze sformułować wniosek o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości na podstawie tych przepisów. Samo podniesienie zarzutów naruszenia przepisów ustawy o dokumentach paszportowych, bez wskazania zarzutów o charakterze procesowym, nie dyskwalifikuje pracy.

5. Dodatkowym walorem pracy będzie zgłoszenie na podstawie art. 135 p.p.s.a., oprócz żądania uchylenia zaskarżonej decyzji, również żądania uchylenia postanowienia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 stycznia 2020 r. o dopuszczeniu Fundacji do udziału w postępowaniu. Zdający może na podstawie art. 145 § 3 p.p.s.a w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a. wnieść także o umorzenie postępowania odwoławczego prowadzonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.
6. Istotne dla sprawy jest to, aby zdający, działając w interesie reprezentowanej strony, zawarł w skardze wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji organu II instancji na podstawie art. 61 § 2 i § 3 p.p.s.a., uzasadniając wniosek bliskim terminem wyjazdu do Stanów Zjednoczonych, a więc trudnymi do odwrócenia skutkami, jak też wskazując na element ekonomiczny, jakim jest przepadek biletów lotniczych. Złożenie takiego wniosku i jego właściwe uzasadnienie da szansę uchronienia od konieczności zdeponowania paszportu.
7. W skardze powinien być zawarty wniosek o zasądzenie na rzecz strony kosztów postępowania na podstawie art. 199 i art. 200 p.p.s.a.